

LEES JE MOBIEL

Alsjeblieft!
Een gratis
fragment uit de
verhalenbundel
DraaiSTUK!

Babs Gons

Doe het toch maar

ATLAS CONTACT

Synopsis

In haar geëngageerde poëziebundel *Doe het toch maar* legt Babs Gons de vinger op pijnlijke plekken door de wereld te bevragen en de plooien van het leven te laten zien. Of het nu gaat over vrouw-zijn, het slavernijverleden, afkomst, de liefde in al haar verscheidenheid, of de kwetsbare positie van de kunsten, al deze uiteenlopende thema's zijn onder één lemma te brengen: Het Leven zelf, in al zijn kleuren en facetten.

precies goed

soms wil je gewoon je hoofd op de aarde
leggen

je vuist naar de hemel heffen

de tranen laten komen en zeggen

het is zeker omdat ik zwart, wit, vrouw

dik, dun, te groot, te klein

te lief, onaardig

omdat ik lelijk, eerlijk

direct, poëtisch, welbespraakt

te zichtbaar, onzichtbaar

kwetsbaar

onbegrepen, geprezen

arm, trots en confronterend ben?

daarom zeker!

en dat de aarde je dan met haar zachte
handen

heel voorzichtig omhoogduwt

je op de wang kust en fluistert
het is omdat je zo ontzettend mens bent
niet te veel, niet te weinig, gewoon genoeg
mens
net zo mens als andere mensen
precies goed

handen in onze rug

we dromen er allemaal van
dat er anderen voor ons opstaan
wanneer we het nodig hebben
dat er anderen voor ons opkomen
in onze naam zullen strijden
als wij het niet meer alleen aankunnen
niet sterk genoeg zijn

we dromen er allemaal van
dat ze aan onze zijde verschijnen
we handen in onze rug voelen
op die momenten dat we
onder vuur liggen
dat we ons gedragen weten
als we zelf de kracht niet meer bezitten
als we geen stem meer hebben

in onze strijd om
net zo mens te mogen zijn
als andere mensen

we hopen dat
als de stilte weer neerdaalt
in de straten
in onze harten en polsen
nadat de laatste slag is weggestorven
de laatste schreeuw
het laatste verweer
de verhalen worden verzameld
om naverteld te worden

het zijn deze stenen
die ons eraan herinneren
dat we nooit achterover mogen leunen
nooit weg mogen kijken
wanneer we nodig zijn
en we geroepen worden

verzet heeft altijd zin
ook als het licht gedoofd is
ook als de stilte hels is
als je goed luistert hoor je
hier een lofzang
een eerbetoon

een ode
aan eenieder
die opstond
het werk neerlegde
de straat op ging
de stem liet gelden
om te staan
voor elkaar

we dromen er allemaal van
handen in onze rug te voelen
op die momenten dat we
het nodig hebben
ons gedragen weten

doe het toch maar II – ode aan strijders

doe het toch maar

zeg dat maar tegen jezelf op die momenten

dat je niet meer weet waarvoor je het doet

waarom je telkens weer uit protest de straat

op gaat

je keer op keer het gesprek aangaat

je wilt mengen in het debat

om het te benoemen

aan te kaarten

te strijden

doe het toch maar

zeg dat maar tegen jezelf als je ziet hoe de

grapjes, het wegwuiven

de spottende blikken, beledigingen

hun sporen achterlaten op je ziel

je welzijn

doe het toch maar

ook als er apengeluiden klinken

je wordt beschimpt en gekleineerd

constant belachelijk wordt gemaakt

je veiligheid voortdurend op het spel staat
omdat ze je tot in je eigen huis
intimideren
als je wordt verteld dat je moet zitten
je mond houden
en nederig moet zijn

doe het toch maar
ook al is de verleiding soms groot
om je stil te houden
je te schikken
omdat nooit iedereen hetzelfde recht
zal hebben
om comfortabel
in hun eigen lichaam
huis, in dit land te zijn
wat is het dan waard?

blijf het maar doen
ook al ben je zo moe
zo ontmoedigd
ook als het opeens heel stil is
na de demonstratie

stil in de straten
er in alle talen wordt gezwegen
in de media
lijkt iedereen het alweer te zijn vergeten

doe het toch maar
ook al blijven ze het onderwerp
veranderen
je afleiden
je verleiden tot ongewilde uitspraken
geven ze je van alles de schuld
'blijf af van onze tradities en
verpest toch niet onze feestjes'

doe het toch maar
ook al drukken moeders je op het hart
om toch vooral geen aanleiding te geven
zeggen vaders dat je gewoon
maar twee keer zo hard je best moet doen
zeggen vrienden 'laat nou maar'
om te voorkomen
dat anderen het misschien wel pijnlijk vinden
dat jij je zo nodig moet roeren

doe het toch maar
ook als ze blijven zeggen
dat het hier niet Amerika is
dat het hier niet zo erg is
dat je anders maar moet ophoepelen
naar een 'eigen' land

doe het toch maar
ook op die momenten
dat je denkt dat
niemand je ziet
blijf het doen
roer je
kom opdagen
maak een vuist
laat je horen
vertel ze
vertel de verhalen
iemand zal luisteren
iemand zal je begrijpen
doe het toch maar
blijf herhalen
wat je gisteren zei

zeg het vandaag weer
en morgen ook

doe het toch maar
ook al moet je nog honderd keer
de straat op gaan
microfoons pakken
aanschuiven aan tafels
steeds weer opnieuw beginnen
uitleggen wat zo helder lijkt
doe het toch maar
want je weet ook
dat er anders
nooit iets zal veranderen
dat dit de enige manier is om
op een dag wakker te worden
en te ontdekken
dat de wereld beter past om jouw lichaam ●

Vond je dit fragment leuk?
Lees dan het hele boek
en leen het bij de bieb!

Wil je liever een ander
fragment proberen? Lees
de andere fragmenten via
jeugdbibliotheek.nl/stuk

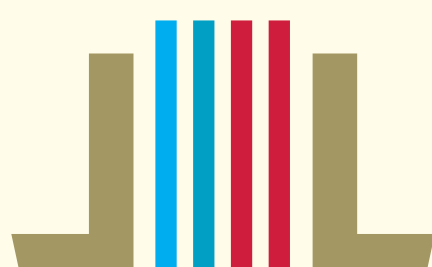

Colofon

©2022 De Leescoalitie, Babs Gons en Atlas Contact

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.leesstuk.nl

De Leescoalitie